

(2) Sverige fremsatte sammen med Østrig, Ceylon, Æthiopien, Libyen og Sudan forslag til en undersøgelse af, på hvilke betingelser stater uden kernevåben ville være rede til at give afkald på sådan bevæbning. I motiveringen udtaltes det, at lande, som ikke har kernevåben, er interesseret i og spiller en vigtig rolle i forberedelsen og gennemførelsen af foranstaltninger til standsning af kernevåbenforsøg og den videre udbredelse af kernevåben. Resolutionen anmoder generalsekretæren om

(i) at anstille en undersøgelse, af under hvilke betingelser lande, der ikke er i besiddelse af kernevåben, måtte være villige til at indgå på konkrete forpligtelser til at undlade at fremstille eller på anden måde skaffe sig sådanne våben samt at undlade at modtage dem i fremtiden på deres territorier på noget andet lands vegne.

(ii) Undersøgelsen skal gennemføres så snart som muligt og generalsekretæren rapportere om resultatet deraf til nedrustningskommissionen ikke senere end 1. april 1962

(iii) Nedrustningskommissionen opfordres til at træffe sådanne yderligere foranstaltninger, som synes påkrævet i lyset af beretningen.

(iv) De lande, der råder over kernevåben, opfordres til at samarbejde ved gennemførelsen af denne resolution.

Forslaget vedtoges den 30. november af komiteen med 57 stemmer for, 12 imod, og 32 afstod. Canada, Island, Norge og Daniark var blandt dem, der stemte for, NATO-landene i øvrigt stemte imod; også Spanien og Nicaragua stemte imod. Blandt dem, der afstod, var den latinamerikanske gruppe, bortset fra Cuba, Mexico og Brasilien, endvidere Brazzaville-staterne, Iran, Liberia, New Zealand, Philippinerne, Sierra Leone og Sydafrika.

I plenarforsamlingen blev forslaget den 4. december vedtaget med 58 stemmer for, 10 imod og 23 absentioner.

(3) Irland fremsatte et fra tidligere generalforsamlinger kendt forslag om en international overenskomst til forhindring af videre udbredelse af kernevåben. Forslaget gik ud på, at kontrollen med eller oplysninger om fabrikationen af kernevåben ikke måtte videregives til stater uden sådanne våben, og at en overenskomst skulle inde-

holde bestemmelser, hvorved disse lande gav afkald på at fremstille eller på anden måde opnå kontrol dermed.

Dette forslag vedtoges enstemmigt i såvel 1. komité som i plenarforsamlingen.

(4) Efter at der mellem USA og USSR var opnået enighed om sammensætningen af et nyt forhandlingsforum for nedrustningsforhandlingerne, blev der givet meddelelse herom til 1. komité, hvor de to lande fremsatte et resolutionsforslag, der enstemmigt vedtoges af komiteen og den 20. december af plenarforsamlingen.

Resolutionen om dette spørgsmål går ud på følgende:

Generalforsamlingen tager med tilfredshed de to landes beretning om deres udveksling af synspunkter til efterretning og anbefaler, at nedrustningsforhandlingerne skal føres på grundlag af de to regeringers fælleserklæring om principperne for disse forhandlinger. Generalforsamlingen tiltræder den overenskomst, der er sluttet om sammensætningen af et nedrustningsudvalg, hvis medlemmer bliver: Brasilien, Bulgarien, Burma, Canada, Czekoslovakiet, Æthiopien, Frankrig, Indien, Italien, Mexico, Nigeria, Polen, Rumænien, Sverige, Sovjetunionen, Den forenede arabiske Republik, Storbritannien og USA. Den anbefaler, at udvalget som en sag af yderst hastende karakter fører forhandlinger med henblik på at nå til almindelig og fuldstændig afrustning under effektiv international kontrol på grundlag af fælleserklæringen og bl. a. tager paragraf 8 heri i betragtning. I denne opfordres de i forhandlingerne deltagende stater til at søge enighed opnået så hurtigt som muligt om et fuldstændigt nedrustningsprogram og at fortsætte sit arbejde, indtil dette er nået; bestræbelserne skal endvidere gå ud på at søge gennemført nedrustningsforanstaltninger på en sådan måde, at disse baner vejen for og udgør en del af det samlede program. Endelig anmoder generalforsamlingen nedrustningsudvalget om at fremsende en rapport, når en overenskomst er nået, og i hvert fald at sende en fremskridtsrapport til nedrustningskommissionen senest den 1. juni 1962.

Debatten.

Under debatten om nedrustningen i 1. komité fastholdt den amerikanske repræ-